

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

191. An institutio fieri poßit lapsum terminum edicti, & sic facta sit nulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio I. Caput III.

90

Quæstio 191. An institutio fieri possit ante lapsum terminū edicti, & sic facta sit nulla?

Respondeo: institutio facta ante lapsum terminū edicti, est nulla. Corrad. l. 4. c. 3. n. 30. & 28. citans Riccium in pr. fori Ecl. decis. 161. Quin & facta vix elapsō termino habetur pro precipitata, & est nulla tanquam facta non adhibitā cognitione cause; ad validitatem enim institutionis pertinet, ut præmittatur cognitio horum 4. vacationis beneficii, clara existentia jurispatronatū, habilitatis presentati, presentatio facta in tempore, quæ licet supponi videantur in ipso actu presentatio validi; supponuntur quidem simpliciter in isto actu, discutienda tamen, antequam devenerint ad institutionem. Lott. l. 2. q. 13. num. 57. & 58.

Quæstio 192. An necessariō, qualiter, quo fine, & ordine, ad quem effectum ante institutionem premitendum edictum ē?

Respondeo ad primum: post factam presentationem, & presentati acceptationem necessariō expediendæ sunt literæ edictales seu edictum, quo citentur, seu vocentur omnes, quorum interest; ita ut sine hujus edicti citatorii legitima publicatione facta in instituto sit nulla. Pirk. ad h. t. num. 3. Corrad. l. 4. c. 3. num. 28. citans Riccium, Garc. p. 9. t. 4. num. 1. (qui etiam num. 2. ait expressè id procedere in Canonicitibus, aliisque simplicibus beneficiis, citans pro hac Jo. Andr. Anch.) Lott. l. 2. q. 13. num. 20. & 23. ubi ait, quod propter omissionem dicti edicti vitietur actus institutionis ipso jure propter decretum irritans appositorum in can. paulo post citando, ut communiter DD. (quorum plures citat, uti & plures Rotæ decisi) in c. finale. de elect. quem textum, et si expressè non nisi de confirmatione electionis loquatur, extendi tamen ad institutionem, uno ore, ut ait Corrad. num. 20. factentur AA. & nominatim Garc. loc. cit. citans gl. Jo. Andr. &c. in cit. c. Lamb. p. 2. l. 2. q. 6. a. 2. q. 12. Flores de Mena. Roch. &c. contra Bellamer. decis. 619. & quodam alios. Ait nihilominus Lott. num. 24. & seq. quod et si eadem ratio, super qua fundatur dispositio cit. c. (nimurum quod nemini, ut ait Apostolus, citò manus imponenda; ne competitor aliquis seu oppositor legitimus supplanteatur) locum habere videatur in institutione, sicut in electionis confirmatione; & hinc dictum textum sic interpretentur de institutione quoque DD. hoc tamen inductum per interpretationem non habeat tantam vim, quantam haberet, si specialiter quoque sic statutum de institutione in dicto cap. Edi quod licet qualibet institutio amplietur & restrin- gatur ad limites rationis in ea expressa, adeo etiam, ut eadem ratio decidat omnes casus, non per exten- sionem, sed per comprehensionem, ad instar generis completentis omnes suas species; id tamen procedat in ratione identifica, non in similitudina- ria, ut Suar. de l. l. 6. c. 3. num. 3. & 4. & quidem non nisi in identifica adæquatā, & usque adeo in- trinseca & universali, ut omnes casus, qui ejus vi in lego comprehenduntur in ordine ad justitiam & prudentiam legis necessariō connectantur; ita ut sit contra rectam rationem & prudentiam, in quibusdam casibus tantum, & non in omnibus eandem rationem participantibus disposuisse, ut Suar. loc. cit. num. 20. & 21. Quapropter ait Lott. l. n. 28. quantum pertinet ad vim obligativam, non vide- tur in hac materia institutionis, & sic diversa à ma-

teria confirmationis pluris estimanda ea interpre- tatio, sive extensiva, sive comprehensiva, quam simplex interpretatio probabilis, non necessaria; utpote quæ à prudentum interpretatione tantum dependet; cum necessaria ad solum principem spectet; uti etiam, quod nomine electionis latè sumptuose veniat ipsa presentatio, & quod dicta ratio non videatur extranea ab actu institutionis, non tam necessariō, quam probabilitate tantum, extensi- nem hujus textus ad institutionem importat; nam neque dicta ratio ita est intrinseca utriusque materiæ, confirmationis nimurum, & institutionis; ut hos casus connectat in ordine ad justitiam legis, & prudentiam legislatoris, & hinc legislator redar- Gui possit injuritæ, aut imprudentia, cur magis eam rationem applicuerit materiæ confirmationis, quam institutionis, alterius simili, prout requiri- tur ad effectum, ut extensio sortiatur plenam vim obligativam; cum dicta ratio, nempe derestatio celeritatis, non militet in omnibus casibus, sed plu- res sint, in quibus celeritas commendetur, reprobaturque ab Apostolo celeritas, sed indiscreta; ut Lott. l. n. 32. Ex quibus omnibus concludit Lott. n. 34. non male pronunciarum à Rota apud Bellamer. cit. decis. 619. cit. c. fin. inducere jus novum, à communī exorbitans, ac proinde extendi ad terminos confirmationis, & non extendi ad materiā institutionis, sustentabilemque esse opinionem Bellamer. in ipsa vi obligatoria legis, tamen si dicat prævalere sententiam contrariam, eamque communiorē esse.

2. Porrò requiri adhuc dictum edictum sub pena nullitatis institutionis, dum agitur de prima presentatione & institutione in beneficio recessus, vacante à primā illius institutione; dum fundator adhuc vivit, & præsentatur is, quem pa- tronus voluit primò habere beneficium, isque no- toriè esset bonus & idoneus, tradit Corr. loc. cit. num. 27. Argumento dicti cap. fin. dicens, esse sen- tentiam in praxi receptam ex omnium Curialium Ecclesiasticorum communi obseruantia, contra Lamb. p. 2. l. 2. a. 8. q. 6. Item requiri adhuc edi- tum tanquam de substantia, idem Author tradit; etiam si beneficium jurispatronatus de proximo vacavit, & in illius vacatione omnes solennitates, iuxta dictum c. fin. servata fuerunt; ita ut constet, præsentantes fuisse patronos, & in quasi possessione præsentandi, præsentatum idoneum, nullumque adesse competitorē, aut compræsentatum; ed quod interim potuerit aliquis reperisse aliqua ju- ra, ut contradicere possit, & si citaretur, illa pro- duceret; alias non citat pro hoc Lamb. ubi ante a. 13. num. 1. Et in summa lex illa de ponendo edi- to officit, seu obligari omnes inferiores Papæ Or- dinarios, qualecumque illi sint, in tantum, ut quia Legatus Papæ in provincia sibi demandata Ordinarius reputatur, iuxta c. 2. de off. leg. in 5. iuxta gl. v. reputantes; nisi & ipse præmittat hoc edictum, institutio per ipsum facta de præsentato coram illo sit ipso jure nulla. Lott. l. 2. q. 13. n. 42. & 43. citans Rotam in Valentia beneficij, 10. Martii 1617.

3. De cetero opus non est editio, ejusque omis- sio non importat nullitatem institutionis, primò in Ecclesiis, ubi non viget usus istiusmodi editi; ed quod, cum apposito & publicatio editi sit juris positivi, contra illud prævalere potest consuetudo. Garc. p. 9. & 4. num. 10. citans Aym. conf. 63. n. 2. & Rotam. & num. 12. subdens, quod, cum ista consuetudo non sit contra ius clarum, sed contra com- munio-